

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет за тумачење наведеног Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора, и чланом II 1. (д) претходно наведеног Споразума, који од високог представника захтијева да олакша рјешавање било којих потешкоћа које се појаве у вези са цивилном имплементацијом Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет за тумачење Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора, како би олакшао рјешавање било којих потешкоћа као што је горе речено "доношењем обавезујућих одлука какогод он оцијени да је неопходно" о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се осигурава имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу правосуђа како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године;

Присјећајући се Резолуције Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503 (2003) и изјаву предједника Савјета безбједности (С/ПРСТ/2002/21), од 23. јула 2002. године којом се даје подршка стратегији Међународног суда за бившу Југославију ("МКСЈ") на основу које ће истраге бити завршене до краја 2004. године, све радње у првостепеном поступку до краја 2008. године, а комплетан рад Суда у 2010. години (С/2002/678), између осталог, уступањем предмета надлежним домаћим судовима, према потреби, уз јачање способности тих судова да обављају тај посао;

Констатирајући да је Савјет безбједности изјавио да се претходно поменутом Стратегијом окончања рада МКСЈ-а ни на један начин не омета обавеза земаља да проводе истраге које се односе на оптужена лица којима се неће судити на МКСЈ-у и да предузимају одговарајуће радње у вези с подизањем оптужница и кривичним гоњењем;

Констатирајући надаље да је у свом комуникеу донесеном након састанка у Сарајеву 26. септембра 2003. године, Управни одбор Савјета за имплементацију мира узео у обзир Резолуцију Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503, којом се између осталог, позива међународна заједница да подржи рад високог представника у успостављању Вијећа за ратне злочине;

Имајући у виду да су у комуникеу донесеном након састанка Управног одбора Савјета за имплементацију мира одржаног 15. марта 2006. године у Бечу, политички директори изразили своју сталну подршку Државном суду који ће омогућити властима у БиХ да се оптужени за ратне злочине и оптужени за организовани криминал ефикасно процесуирају у Босни и Херцеговини;

Присјећајући се да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира на састанку одржаном у Сарајеву 19. јуна 2007. године позвао органе у Босни и Херцеговини, посебно у Републици Српској, да испоштују своје обавезе које имају по међународном праву тако што ће у потпуности сарађивати са Међународним кривичним трибуналом у Хагу (МКСЈ), имати проактивну улогу у хапшењу свих преосталих оптуженика - укључујући Радована Караџића и Ратка Младића - без даљњег одлагања, разбијати њихове мреже подршке и осигурати њихов трансфер у Хаг;

Констатирајући напредак постигнут у развоју капацитета Посебног одсјека за ратне злочине Суда Босне и Херцеговине и Посебног одјела за ратне злочине Тужилаштва Босне и Херцеговине;

Имајући у виду да је способност тужилаштва да проводе истраге широког распона угрожена чињеницом да стручњаци не могу водити истражне радње у службеном својству;

С обзиром да, према кривичнопроцесном законодавству у Босни и Херцеговини, није могуће покренути поступке пред судом против починилаца злочина ако се они не налазе у Босни и Херцеговини;

Уз жаљење што, међутим, органи власти у Босни и Херцеговини нису посветили одговарајућу пажњу промјенама у законодавству неопходним како би се олакшала истрага и коначно гоњење за најтежа кривична дјела као што су геноцид, злочини против човјечности и ратни злочини;

Свјестан хитности да се овакве одредбе измијене и допуне;

Узевши у обзир и размотривши све наведено,

Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06 и 29/07)

Закон који слиједи као саставни дио ове Одлуке ступа на снагу као што је предвиђено у члану 6. тог Закона, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука се објављује на службеној Интернет страници Канцеларије високог представника и ступа на снагу одмах.

Ова Одлука се одмах објављује у "Службеном гласнику БиХ".

Број 01/07
9. јула 2007. године
Сарајево

Високи представник
Мирослав Лајчак, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.

(Допуна члана 20.)

У Закону о кривичном поступку Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06 и 29/07; у даљем тексту: Закон), у члану 20. (*Основни појмови*), тачки г), на крају текста ставља се тачка умјесто запете, те се додаје нова реченица која гласи:

"Под овлашћеним службеним лицима сматрају се и стручни сарадници односно истражиоци Тужилаштва БиХ који раде по овлашћењима Тужиоца."

Члан 2.

(Измјена члана 123.)

У члану 123. (*Врсте мјера*) Закона, ставу (1), ријечи: "забрана напуштања боравишта" замјењује се ријечима: "мјере забране".

Члан 3.

(Измјене наслова Одјелка 4 и члана 126.)

- (1) Испред члана 126. (*Мјере забране*) Закона, наслов Одјелка мијења се и гласи "Мјере забране".
- (2) Наслов члана 126. и члан 126. Закона мијењају се и гласе:

"Забрана напуштања боравишта и забрана путовања

- (1) Ако постоје околности које указују да би осумњичени или оптужени могао побјећи, сакрити се, отићи у непознато мјесто или у иностранство, Суд може, образложеним рјешењем, забранити осумњиченом или оптуженом да напусти боравиште.
- (2) У околностима из става (1) овог члана, Суд такође може, било као додатну мјеру уз забрану напуштања боравишта било као засебну мјеру, наредити привремено одузимање путних исправа уз забрану издавања нових путних исправа, као и забрану кориштења личне карте за прелазак државне границе Босне и Херцеговине (забрана путовања)."

Члан 4.

(Нови чланови 126.а до 126.г)

Иза члана 126. Закона додају се нови чланови 126.а, 126.б, 126.ц, 126.д, 126.е, 126.ф и 126.г који гласе:

"Члан 126.а

Остале мјере забране

- (1) Када околности случаја на то указују, Суд може изрећи једну или више сљедећих мјера забране:
 - а) забрану предузимања одређених пословних активности или службених дужности,
 - б) забрану посјећивања одређених мјеста или подручја,
 - в) забрану састајања с одређеним лицима,
 - д) наредбу да се повремено јавља одређеном државном органу, и
 - е) привремено одузимање возачке дозволе.
- (2) Остале мјере забране из става (1) овог члана могу бити изречене уз забрану напуштања боравишта као и уз забрану путовања из члана 126. овог Закона, или као засебне мјере.

Члан 126.б

Изрицање мјера забране

- (1) Суд може изрећи забрану напуштања боравишта, забрану путовања и остале мјере забране образложеним рјешењем на приједлог странке или бранитеља.

- (2) Када одлучује о притвору, Суд може изрећи забрану напуштања боравишта, забрану путовања и остале мјере забране по службеној дужности, умјесто одређивања или продужавања притвора.
- (3) Осумњичени или оптужени ће се у рјешењу о изрицању мјера забране упозорити да му се може одредити притвор ако прекрши обавезу из изречене мјере.
- (4) У току истраге мјере забране одређује и укида судија за претходни поступак, након подизања оптужнице - судија за претходно саслушање, а након достављања предмета судији, односно вијећу у сврху заказивања главног претреса - тај судија, односно председник вијећа.
- (5) Мјере забране могу трајати док за то постоји потреба, а најдуже до правоснажности пресуде ако том лицу није изречена казна затвора и најкасније до упућивања на издржавање казне ако је том лицу изречена казна затвора. Забрана путовања може такође трајати док изречена новчана казна није плаћена у потпуности и/или док се у потпуности не изврши одлука о имовинскоправном захтјеву и/или о одузимању имовинске користи.
- (6) Судија за претходни поступак, судија за претходно саслушање или судија, односно председник вијећа дужан је да свака два мјесеца испита да ли је примијењена мјера још потребна.
- (7) Против рјешења којим се одређују, продужавају или укидају мјере забране странка односно бранилац може поднијети жалбу, а Тужилац и против рјешења којим је његов приједлог за примјену мјере одбијен. О жалби одлучује вијеће из члана 24. става (6) овог Закона у року од три дана од дана пријема жалбе. Жалба не задржава извршење рјешења.

Члан 126.c

Садржај мјера забране

- (1) У рјешењу којим изриче мјеру забране напуштања боравишта за осумњиченог или оптуженог Суд ће одредити мјесто у којем осумњичени или оптужени мора боравити док траје ова мјера, као и границе ван којих се осумњичени или оптужени не смије удаљавати. То мјесто може бити ограничено на дом осумњиченог или оптуженог.
- (2) У рјешењу којим изриче мјеру забране путовања Суд ће наредити привремено одузимање путних исправа уз забрану издавања нових путних исправа, као и извршење забране кориштења личне карте за прелазак државне границе Босне и Херцеговине. Рјешење ће садржати личне податке осумњиченог или оптуженог, а по потреби може садржати и остале податке.
- (3) У рјешењу којим изриче мјеру забране посјеђивања одређених мјеста или подручја Суд ће одредити мјесто и подручје те удаљеност испод које им се осумњичени или оптужени не смије приближити.
- (4) У рјешењу којим изриче мјеру забране састајања са одређеним лицима Суд ће одредити раздаљину испод које се осумњичени или оптужени не смије приближити одређеном лицу.
- (5) У рјешењу којим изриче мјеру повремених јављања одређеном органу Суд ће одредити службено лице којем се осумњичени или оптужени мора јављати, рок у којем се мора јављати и начин вођења евиденције о јављању осумњиченог или оптуженог.
- (6) У рјешењу којим изриче мјеру привременог одузимања возачке дозволе Суд ће навести категорије за које ће возачка дозвола бити суспендована. Рјешење ће садржати личне податке осумњиченог или оптуженог, а по потреби може садржати и остале податке.

Члан 126.d

Ограничења у погледу садржаја мјера забране

- (1) Мјерама забране не може се ограничити право осумњиченог или оптуженог да комуницира са својим браниоцем у Босни и Херцеговини.

(2) Мјерама забране не може се ограничити право осумњиченог или оптуженог да живи у свом дому у Босни и Херцеговини, да се несметано виђа са члановима породице и блиским сродницима или само у Босни и Херцеговини или само на мјесту одређеном у забрани напуштања боравишта, осим када се поступак води због кривичног дјела учињеног на штету члана породице или блиских сродника, нити се може ограничити право осумњиченог или оптуженог да обавља своју професионалну дјелатност, осим ако се поступак води због кривичног дјела учињеног у вези са обављањем те дјелатности.

Члан 126.e

Извршење мјера забране

- (1) Рјешење којим се изриче мјера забране напуштања боравишта доставља се и органу који извршава мјеру.
- (2) Рјешење којим се изриче мјера забране путовања доставља се и граничној полицији, а привремено одузимање путних исправа уз забрану издавања нових путних исправа, као и извршење забране кориштења личне карте за прелазак државне границе унијет ће се у Главни центар за обраду података.
- (3) Мјере забране напуштања боравишта, забране путовања, забране посјећивања одређеног мјеста или подручја, забране састајања са одређеним лицима и привременог одузимања возачке дозволе извршава полицијски орган.
- (4) Мјеру обавезе осумњиченог или оптуженог да се повремено јавља одређеном органу извршава полицијски орган или орган којем се осумњичени или оптужени мора јављати.

Члан 126.f

Провјера мјера забране и обавеза извјештавања

- (1) Суд може у свако доба наложити провјеру мјера забране и затражити извјештај од органа надлежног за њихово извршење. Тај орган је дужан да извјештај без одлагања достави Суду.
- (2) Ако осумњичени или оптужени не испуњава обавезе наложене изреченом мјером, орган који извршава мјеру о томе обавјештава Суд, а Суд му због тога може изрећи додатну мјеру забране или одредити притвор.

Члан 126.g

Посебна одредба о забрани путовања

- (1) Изузетно, у хитним случајевима, а нарочито у случајевима у којима се ради о кривичном дјелу за које се може изрећи казна затвора од десет година или тежа казна, Тужилац може издати наредбу о привременом одузимању путних исправа и личне карте уз забрану издавања нових докумената који се могу користити за прелазак државне границе.
- (2) Тужилац може издати наредбу из става (1) овог члана када издаје наредбу о спровођењу истраге, када саслушава осумњиченог или када издаје наредбу за довођење према члану 125. ставу (2) овог Закона, или кад год је потребно хитно поступање за ефикасно вођење поступка до почетка главног претреса.
- (3) У току истраге Тужилац одмах обавјештава судију за претходни поступак, а након подизања оптужнице - судију за претходно саслушање, а након што се предмет упути судији или вијећу у сврху заказивања главног претреса - тог судију или предједавајућег судију, који ће одлучити о наредби у року од 72 сата. У случају да судија не изда наредбу, путне исправе и лична карта ће бити враћени.
- (4) Наредбу о привременом одузимању путних исправа и личне карте уз забрану издавања нових докумената који се могу користити за прелазак државне границе извршава полицијски орган, а може је извршити и судска полиција. Ако осумњичени или оптужени одбије да преда путне исправе и личну карту, наредба ће се присилно извршити.

(5) Осумњиченом или оптуженом ће бити издата потврда о одузетим документима. За личну карту осумњиченом или оптуженом ће бити издата посебна потврда или карта која замјењује личну карту у сваком погледу, али која се не може користити за прелазак државне границе."

Члан 5.

(Примјена овог Закона)

Овај Закон се примјењује у свим случајевима у којима правоснажна пресуда није донесена прије дана ступања на снагу овог Закона.

Члан 6.

(Ступање на снагу овог Закона)

Овај Закон ступа на снагу дан по објављивању у "Службеном гласнику БиХ".